

ЗАКОН ЗА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ

В сила от 24.06.2011 г.

Обн. ДВ. бр.48 от 24 Юни 2011г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда дейността и правомощията на военната полиция и взаимодействието ѝ с държавни органи и организации, служби за сигурност и служби за обществен ред.

(2) Военната полиция е част от въоръжените сили на Република България и е организирана в служба "Военна полиция" към министъра на отбраната и във военнополицейски формирования в Българската армия.

(3) Служба "Военна полиция" е организирана в ръководство, регионални служби и център по логистика и подготовка.

(4) Военнополицейските формирования в Българската армия са организирани в роти, взводове и отделения.

Чл. 2. (1) Военната полиция осъществява:

1. контрол за спазването на обществения ред и военната дисциплина от военнослужещите;
2. охранителна дейност за предотвратяване, пресичане и защита от противозаконни посегателства на лица, обекти, имущество, въоръжение, техника и мероприятия;
3. контрол върху използването на военни превозни средства;
4. осигуряване и контрол за спазването на установения пропускателен режим при влизане и излизане от охранявани обекти на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и вътрешния ред в тях, включително чрез даване и спазване на задължителни указания при и осъществяване на:

а) проверки на документите за самоличност на външни лица и служебните пропуски на работещите;

б) проверки на багажа, товара и/или на превозни средства и съпроводителните им документи;

5. съвместно или във взаимодействие с Министерството на вътрешните работи или Държавна агенция "Национална сигурност" задачи от тяхната компетентност по:

а) охрана на обекти;

б) разкриване, прекратяване и пресичане на терористични актове, разпространяване на оръжия за масово унищожение и незаконен трафик на оръжие;

в) задържане на извършители на престъпления от общ характер и освобождаване на заложници.

(2) Служба "Военна полиция" опазва реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, като самостоятелно или във взаимодействие с други служби за сигурност и служби за обществен ред осъществява:

1. оперативно-издирвателна дейност;

2. антитерористична дейност;

3. дейност по предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления от общ характер и полицейска регистрация на лица;

4. информационна дейност;

5. охранителна и контролна дейност;

6. противопожарен контрол;

7. разследване на авиационни произшествия и инциденти с военни въздухоплавателни средства;

8. контрол за спазването на правилата за движение по пътищата и техническото състояние на военните превозни средства съгласно Закона за движението по пътищата;

9. определяне на необходимостта от прилагане на специални мерки за сигурност, техния вид и обем и даване на становища за изпълнението им при възлагане на обществени поръчки от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и юридическите лица от Българската армия;

10. дейности и свързаните с тях правомощия, отнасящи се до чуждестранни военнослужещи или военни формирования, техните бази и транспортните им средства на територията на Република България, доколкото това е предвидено или не противоречи на международен договор, по който Република България е страна.

(3) Военнополицейските формирования в Българската армия извършват контролна и охранителна дейност в гарнизоните и районите за разполагане извън тях, като осъществяват:

1. контрол за спазването на войсковия ред и военната дисциплина от военнослужещите;
2. охрана, контрол на достъпа и пропускателен режим;
3. съпровождане на военни превозни средства;
4. контрол върху използването на военни превозни средства.

Чл. 3. Дейността на военната полиция се основава на следните принципи:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;
2. зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство;
3. публичност, обективност, безпристрастност и политически неутралитет;
4. централизъм и единоначалие в организацията и управлението;
5. упражняване на граждански контрол от предвидените в Конституцията и законите органи.

Глава втора. **СЛУЖБА "ВОЕННА ПОЛИЦИЯ"**

Чл. 4. (1) Оперативно-издирвателната дейност на служба "Военна полиция" се извършва посредством специфични способности и средства и чрез доброволни сътрудници за:

1. разкриване, предотвратяване и пресичане на престъпления от общ характер и правонарушения, увреждащи или застрашаващи реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;
2. придобиване на информация за процеси и явления, водещи до застрашаване или увреждане на реда и сигурността в и на структурите по т. 1, живота, здравето и сигурността на личния им състав, поддържането на бойната им готовност и опазването на въоръжението, техниката и имуществото им.

(2) Оперативно-издирвателна дейност може да се извършва и в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната.

(3) На издирване подлежат лица, оръжие и общоопасни средства, моторни превозни средства и вещи на структурите по ал. 1, т. 1, както и вещи с доказателствена стойност.

Чл. 5. (1) Служба "Военна полиция" осъществява антитерористична дейност в Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия с цел разкриване, предотвратяване, пресичане и противодействие на замислени, подготвени или започнали терористични актове и намаляване на рисковете за извършването им.

(2) За осъществяване на дейностите по ал. 1, свързани с предотвратяване на непосредствено

предстоящи или започнали терористични актове, както и за задържане на извършители на особено опасни престъпления от общ характер, които оказват или са склонни да окажат въоръжена съпротива, или при освобождаване на заложници на органите на служба "Военна полиция" може да се възлага изпълнението на задачи в условията на висок риск и непосредствена опасност за живота и здравето съобразно конкретната оперативно-тактическа обстановка, като се вземат необходимите и възможни мерки за опазване на самоличността им в тайна.

Чл. 6. (1) Служба "Военна полиция" осъществява дейност за предотвратяване и разкриване на престъпления от общ характер:

1. извършени от или в съучастие с военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;
 2. подготвяни или извършени на територията на обекти, имоти и съоръжения на структурите по т. 1;
 3. насочени срещу, застрашаващи или увреждащи реда и сигурността в и на структурите по т. 1.
- (2) По получени съобщения и сигнали за извършени престъпления от общ характер, които не съдържат достатъчно данни по смисъла на Наказателно-процесуалния кодекс за образуване на досъдебно производство, се извършват проверки. Проверки може да се извършват и в едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната.
- (3) Разследването на престъпления от общ характер се извършва от военни разследващи полицаи в случаите и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. За военни разследващи полицаи по чл. 399, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс се определят служители на служба "Военна полиция", които имат висше юридическо образование.
- (4) На лицата, привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер, се извършва полицейска регистрация.
- (5) Полицейската регистрация по ал. 4 се заличава въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи в случаите и по реда на чл. 160 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 7. (1) Служба "Военна полиция" осъществява охрана на:

1. личен състав, обекти, имущество, въоръжение и техника на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия;
 2. военни учения и мероприятия с участието на личен състав на структурите по т. 1;
 3. български и чуждестранни военни транспортни средства и военни железопътни ешелони, с които се превозват личен състав, пари, бойна техника, въоръжение, боеприпаси и общоопасни средства;
 4. чуждестранни военнослужещи, чуждестранни военни формирования, делегации и инспекции на територията на Република България.
- (2) Служба "Военна полиция" осъществява контрол при осъществяване на охрана в случаите по ал. 1 от други лица, като проверява цялостната дейност по охраната от предварителната ѝ организация и планиране до фактическото ѝ изпълнение и ефективност.
- (3) Дейностите по охрана и контрол на охраната се организират и осъществяват самостоятелно или във взаимодействие с военнополойските формирования от Българската армия, с командирите/началниците, ръководителите на структури на пряко подчинение на министъра на отбраната, организаторите на мероприятията, органите на Министерството на вътрешните работи, Националната служба за охрана, органите на местното самоуправление и местната администрация и/или други органи и лица.
- (4) При наличие на обоснована необходимост по разпореждане на министъра на отбраната служба "Военна полиция" осигурява охрана и специализиран транспорт на ръководни

длъжностни лица от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.

Чл. 8. (1) Служба "Военна полиция" осъществява дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, използване и предоставяне на информация, свързана с опазване реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, както и за едноличните търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната в случаите по чл. 4, ал. 2 и чл. 6, ал. 2.

(2) Командирите, началниците и ръководителите от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия са длъжни да предоставят информация, изискана писмено от служба "Военна полиция".

(3) В служба "Военна полиция" се изграждат и поддържат информационни регистри за събиране, обработване, систематизиране и съхраняване на информация, които могат да се изграждат и като автоматизирани и в тях могат да се обработват и лични данни.

(4) Личните данни се обработват единствено с цел опазване на реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, като при обработването им:

1. не се иска съгласието на физическото лице;
2. физическото лице не се информира преди и по време на обработването на личните му данни;
3. лични данни не се предоставят на трети лица;
4. личните данни се съхраняват и след приключване на обработването им в срокове, определени от директора на служба "Военна полиция" като администратор на личните данни.

(5) Личните данни се заличават, ако вече не съществува причина за тяхното запазване съгласно закона или в изпълнение на съдебен акт.

(6) Личните данни от информационните фондове могат да се предоставят само на органите за защита на националната сигурност и обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно дело, както и на чуждестранни органи по силата на международен договор, по който Република България е страна.

(7) Обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон и Закона за защита на личните данни.

Чл. 9. Служба "Военна полиция" осъществява противопожарен контрол в обектите на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, като органите ѝ упражняват правомощията по чл. 91б във връзка с чл. 91в, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 10. (1) Служба "Военна полиция" осъществява дейността си чрез своите органи.

(2) Органите на службата са военнослужещите от личния ѝ състав.

(3) При осъществяване на правомощията си органите по ал. 2 се легитимират със служебна карта по образец, утвърден от министъра на отбраната, подписана от директора на службата.

Чл. 11. (1) При изпълнение на дейността си органите на служба "Военна полиция" осъществяват правомощията си по отношение на:

1. военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия;
2. лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер в съучастие с лицата по т. 1;
3. лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер или

правонарушение на територията на обекти, съоръжения и превозни средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, лица, влизачи, излизачи или намиращи се в тях, както и лица, заемащи без правно основание техни имоти;

4. лица, които с действия или бездействия застрашават или увреждат реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната или сигурността на личния им състав, както и лица, които не оказват съдействие или не изпълняват разпорежданията на органите на военната полиция, дадени във връзка и в изпълнение на функциите им;

5. членовете на управителните органи и служителите в еднолични търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната.

(2) При упражняване на законоустановените им правомощия органите на служба "Военна полиция" са независими от всички лица, които не са техни преки началници.

Чл. 12. (1) Органите на служба "Военна полиция" могат да призовават писмено лицата по чл. 11, ал. 1 да извършват проверки за установяване на самоличността им и да ги идентифицират, когато това е необходимо за изпълнение на определените им с този закон дейности и правомощия. Други лица могат да се призовават само при наличие на данни, от които може да се направи обосновано предположение, че разполагат с информация, имаща отношение към дейностите и правомощията на органите на служба "Военна полиция".

(2) В съобщението за призоваване се посочват целта на призоваването, часът и мястото на явяване, като в неотложни случаи призоваването може да се извършва по телефон, телекс или факс, което се удостоверява писмено от длъжностното лице, което го е извършило, а по телекс - с писмено потвърждаване за полученото съобщение.

(3) Установяването на самоличността се извършва чрез представяне на документ за самоличност, сведения на граждани с установена самоличност, които познават лицето, или по друг начин, годен за събиране на достоверни данни.

(4) Когато самоличността на лицето не може да бъде установена по начините по ал. 3, се извършва идентификация, която включва:

1. снемане на пръстови отпечатащи и отпечатащи от дланите на ръцете;
2. фотографиране на лицето;
3. установяване на външни белези;
4. измервания и изземване на образци за сравнителни изследвания;
5. изземване на образци от биологичен произход за сравнителна ДНК идентификация.

(5) За извършване на действията по идентификация по ал. 4, т. 1 - 4 съгласието на лицето не се изисква, а за извършване на действията по ал. 4, т. 5 лицата са длъжни да предоставят изискваните образци, като при отказ те се изземват принудително с разрешение на съдия от съответния първоинстанционен съд.

Чл. 13. (1) Органите на служба "Военна полиция" могат да задържат до 24 часа лице по чл. 11, ал. 1, когато:

1. има данни, че е извършило престъпление;
2. след надлежно предупреждение съзнателно пречи на орган на служба "Военна полиция" да изпълни задължението си по служба;
3. показва тежки психични отклонения и/или с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност;
4. е налице невъзможност да се установи самоличността в случаите и по начините, посочени в чл. 12, ал. 3;

5. се е отклонило от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или от местата, където е било задържано като обвиняем в изпълнение на разпореждане на полицейски орган или на орган на съдебната власт;

6. е обявено за международно издирване по искане на друга държава във връзка с неговата екстрадиция или в изпълнение на Европейска заповед за арест;

7. това е предвидено със закон.

(2) От момента на задържането си лицата имат право на защитник, незабавно да се информират за основанията за задържането им на разбираем за тях език, да обжалват пред съда законността на задържането си, като съдът се произнася по жалбата незабавно, а ако са чужди граждани - да се свържат с дипломатическото представителство на своята държава.

(3) Органите на служба "Военна полиция" са длъжни незабавно да уведомят за задържането лице, посочено от задържания, както и незабавно да освободят лицето, ако основаниято за задържането му е отпаднало.

(4) Задържаните лица могат да се отвеждат и настаняват в оборудвани помещения за задържане на служба "Военна полиция" при зачитане и защита на човешките права, регламентирани в Конституцията на Република България и в Конвенцията за правата на човека и основните свободи. Спрямо тях могат да се вземат мерки за лична сигурност, ако поведението им и целите на задържането налагат това. На задържаните лица не могат да се ограничават други права освен правото на свободно придвижване.

(5) При задържане директорът на служба "Военна полиция" и директорите на регионалните служби съобразно своята компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица издават писмена заповед за задържане.

Чл. 14. (1) Органите на служба "Военна полиция" могат да задържат лице извън посочените в чл. 11, ал. 1 лица до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи в случаите по чл. 13, ал. 1.

(2) За задържането органите на служба "Военна полиция" незабавно уведомяват органите на Министерството на вътрешните работи и им предават лицето в момента на пристигането им.

(3) При предаване на задържаното лице се извършва медицински преглед и се съставя протокол в два екземпляра за приемащия и предаващия, който съдържа:

1. собствено, бащино и фамилно име на съставителя и на органа на Министерството на вътрешните работи, приемащ задържаното лице, и техните длъжности;

2. дата и място на съставяне на протокола;

3. дата и място на задържането;

4. описание на обстоятелствата, при които е било задържано лицето;

5. собствено, бащино и фамилно име на задържаното лице, ЕГН, постоянен или настоящ адрес;

6. обясненията или възраженията на задържаното лице, ако е направило такива;

7. собствено, бащино и фамилно име на свидетелите (ако има такива), ЕГН, постоянен или настоящ адрес и техните писмени показания;

8. дата, място и час на пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи и предаване на задържаното лице;

9. подписите на органите по т. 1.

Чл. 15. (1) Органите на служба "Военна полиция" извършват личен обиск, както и претърсват личните вещи, багаж и превозни средства на:

1. задържани лица;

2. лица по чл. 11, ал. 1, заварени на място, където е извършено престъпление или нарушение на обществения ред, когато има данни или може да се направи обосновано предположение, че в тях се намират вещи, които са свързани с престъплението или нарушението;

3. лица по чл. 11, ал. 1, които носят или има данни, или може да се направи обосновано предположение, че носят или укриват опасни и забранени за притежаване предмети или вещи - предмет на извършено престъпление.

(2) Личен обиск може да се извърши само от лице, което принадлежи към пола на обисквания.

(3) За всички случаи на извършен личен обиск или на претърсване на вещи и превозни средства органът на служба "Военна полиция" съставя протокол. Протоколът се подписва от органа, от един свидетел и от съответното лице, на което се предоставя копие от него.

(4) За извършени проверки на лица, документи, багаж, товар и/или превозни средства при осъществяване и контрол на пропускателния режим и вътрешния ред в случаите по чл. 2, ал. 1, т. 4 протокол не се съставя, освен ако при проверката се открият опасни и забранени за притежаване предмети или вещи - предмет на извършено престъпление, или ако лицето изрично поиска това.

(5) Органите на служба "Военна полиция" могат да изземват и съхраняват намерени при обиск, претърсване или проверки опасни или забранени за притежаване предмети или вещи - предмет на извършено престъпление или свързани с престъпление или нарушение, както и вещи на задържани лица. Иззетите вещи се описват в протокола по ал. 3.

Чл. 16. Органите на служба "Военна полиция" могат да извършват проверки в обекти, съоръжения и помещения на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия без съгласието на лицата, които ползват, обитават или стопанисват съответния обект, съоръжение или помещение, или в тяхно отсъствие, когато:

1. следва да се предотврати непосредствено предстоящо или започнало престъпление или нарушение;
2. са налице данни, че в помещението се укрива лице, извършило престъпление или нарушение;
3. е необходимо оказване на неотложна помощ на лица, чиито живот, здраве или лична свобода се намират в опасност или са налице други случаи на крайна необходимост;
4. е налице друго законово основание.

Чл. 17. (1) Органите на служба "Военна полиция" могат да носят и като крайна мярка да използват служебно оръжие:

1. при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие;
2. при освобождаване на заложници и отвлечени лица;
3. при неизбежна отбрана;
4. след предупреждение при задържане на лице, извършващо или извършило престъпление от общ характер, ако то оказва съпротива или се опитва да избяга;
5. след предупреждение за предотвратяване бягство на лице, задържано по съответния ред за извършено престъпление от общ характер.

(2) При използване на оръжие органите на служба "Военна полиция" са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

Чл. 18. (1) Органите на служба "Военна полиция" могат да използват физическа сила и помощни средства при изпълнение на служебните си функции само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин при:

1. противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;
2. задържане на правонарушител, който не се подчинява или оказва съпротива на орган на служба "Военна полиция";
3. конвоиране на лице или при опит то да избяга, да посегне на своя живот или на живота на

други лица;

4. оказване съдействие на други държавни органи или длъжностни лица, на които противозаконно се пречи да изпълняват задълженията си;

5. нападения срещу граждани или органи на служба "Военна полиция";

6. освобождаване на заложници;

7. нападения на сгради, помещения, съоръжения и транспортни средства;

8. изземване на незаконно заети имоти в управление на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на юридическите лица от Българската армия.

(2) Помощните средства са: белезници, каучукови, пластмасови, щурмови, електрошокови палки и прибори; химически вещества, утвърдени от министъра на здравеопазването; служебни кучета; халосни патрони, патрони с гумени, пластмасови и шокови куршуми; устройства за принудително спиране на превозни средства; устройства за отваряне на помещения, светлинни и звукови устройства с отвличащо въздействие; бронирани машини.

(3) При използването на физическа сила и помощни средства органите на служба "Военна полиция" са длъжни по възможност да пазят здравето и да вземат всички мерки за опазване живота на лицата, срещу които са насочени.

Чл. 19. (1) Държавните органи и организации, длъжностните лица и гражданите са длъжни да оказват съдействие на органите на служба "Военна полиция" за изпълнение на функциите и правомощията им.

(2) Органите на служба "Военна полиция" могат да издават писмени и устни разпореждания до лицата по чл. 11, ал. 1, както и до други лица съобразно тяхната компетентност, когато това е необходимо за изпълнение на дейностите на службата и правомощията им. При необходимост разпорежданията могат да се издават чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят.

(3) Органите на служба "Военна полиция" могат да предупреждават устно или писмено лицата по чл. 11, ал. 1, за които има достатъчно данни да се предполага, че ще извършат престъпление или нарушение на обществения и войсковия ред, за отговорността, която се предвижда за извършването му.

Чл. 20. (1) Служба "Военна полиция" е структура на пряко подчинение на министъра на отбраната - юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София - второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(2) Служба "Военна полиция" се ръководи от директор, който е пряк началник на целия личен състав на службата и е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(3) Директорът на служба "Военна полиция" планира, организира, ръководи, представлява, координира, контролира и отговаря за цялостната дейност на службата, осъществява методическо ръководство и контрол върху дейността на военнополіцейските формирования в Българската армия и отчита дейността си пред министъра на отбраната. Той е орган по назначаването и работодател на цивилните служители в службата.

Чл. 21. (1) Длъжностите за военнослужещи в служба "Военна полиция" се определят в Класификатор на длъжностите на военнослужещите в служба "Военна полиция", приет от Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

(2) Въз основа на класификатора по ал. 1 по предложение на директора на служба "Военна полиция" министърът на отбраната утвърждава длъжностните разписания.

(3) Военнослужещите от служба "Военна полиция" могат да бъдат назначавани и да заемат длъжности, изискващи по-високо от притежаваното военно звание.

Чл. 22. (1) Организацията на дейността на служба "Военна полиция", условията и редът за упражняване на правомощията на органите на служба "Военна полиция", специфичните условия и ред за назначаване на длъжност, преназначаването и повишаването във военно звание и преминаването и изпълнението на военната служба и държавната служба в служба "Военна полиция", както и изискванията към оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица се определят с правилника за прилагане на закона.

(2) Условията и редът за привличането и работата на служба "Военна полиция" с доброволни сътрудници се определят със заповед на министъра на отбраната.

Глава трета. ВОЕННОПОЛИЦЕЙСКИ ФОРМИРОВАНИЯ В БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

Чл. 23. (1) Военнополицейски формирования в Българската армия се създават с акт на министъра на отбраната.

(2) Личният състав на формированията по ал. 1 се състои от военнослужещи.

(3) Директорът на служба "Военна полиция" осъществява методическо ръководство и общ контрол върху дейността на военнополицейските формирования по ал. 1 лично или чрез оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 24. (1) При изпълнение на дейностите по чл. 2, ал. 3 военнослужещите от военнополицейските формирования в Българската армия:

1. извършват проверки на лица, документи, багаж, товари и превозни средства;
2. издават устни разпореждания до военнослужещите и гражданите;
3. използват физическа сила и помощни средства при противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане, ако дейността им не може да бъде осъществена по друг начин;
4. носят и използват оръжие като крайна мярка при въоръжено нападение, заплаха с огнестрелно оръжие или неизбежна отбрана.

(2) Методическите указания, давани при осъществяването на ръководството и общия контрол по чл. 23, ал. 3, са задължителни за изпълнение от личния състав на военнополицейското формирование.

Глава четвърта. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ С ДЪРЖАВНИ ОРГАНИ И ОРГАНИЗАЦИИ, СЛУЖБИ ЗА СИГУРНОСТ И СЛУЖБИ ЗА ОБЩЕСТВЕН РЕД

Чл. 25. (1) Военната полиция осъществява дейността си самостоятелно или във взаимодействие с другите държавни органи и организации, служби за сигурност и служби за обществен ред.

(2) Организацията на взаимодействието между военната полиция и държавните органи, организации, служби за сигурност и служби за обществен ред в страната се определя със съвместна заповед на министъра на отбраната и съответния министър или ръководител.

(3) Организацията на взаимодействието между прокуратурата на Република България и военната полиция се определя с инструкция на министъра на отбраната и главния прокурор, а организацията на взаимодействието между служба "Военна полиция" и Държавна агенция "Национална сигурност" се определя с инструкция на министъра на отбраната и председателя на агенцията.

(4) Взаимодействието на военната полиция с полицейските и военнополицейските структури на други държави, както и с международни органи и организации се осъществява съобразно

разпоредбите на международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 26. (1) Взаимодействието на военната полиция с централните и териториалните структури на Министерството на вътрешните работи се осъществява чрез съвместни действия, обмен на информация и оказване на експертна и техническа помощ.

(2) Условието, редът и организацията на взаимодействието по ал. 1 се определят с инструкцията на министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи, а общото ръководство и контролът на взаимодействието и координацията между служба "Военна полиция" и Министерството на вътрешните работи се осъществяват от директора на служба "Военна полиция" и главния секретар на Министерството на вътрешните работи.

Глава пета. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 27. (1) Който без уважителни причини не се яви в служба "Военна полиция", след като е бил редовно призван, се наказва с глоба в размер 50 лв.

(2) При повторно неявяване без уважителни причини глобата е 100 лв.

Чл. 28. Който не изпълни писмено разпореждане на орган на служба "Военна полиция", направено в кръга на неговите правомощия, се наказва с глоба от 100 до 300 лв.

Чл. 29. Който противозаконно пречи на орган на служба "Военна полиция" да изпълнява правомощията си, се наказва с глоба от 100 до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 30. (1) Нарушенията по тази глава се установяват с актове, които се съставят от оправомощени от директора на служба "Военна полиция" длъжностни лица.

(2) Наказателните постановления се издават от директора на служба "Военна полиция" или от оправомощени от него длъжностни лица.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(4) Не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 100 лв. включително.

(5) Събраните средства от наложените глоби се внасят в приход на бюджета на Министерството на отбраната.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Специални мерки за сигурност" са съвкупност от дейности, мерки и изисквания, които се прилагат с цел осигуряване на реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и в Българската армия при и във връзка с възлагане на обществени поръчки. Те не са мерките и изискванията за защита на класифицирана информация, представляваща държавна тайна. Специалните мерки се прилагат при или във връзка с посещения или изпълнение на дейности в обекти, съоръжения, помещения, имоти или структурни звена на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия или при достъп до класифицирана информация, представляваща служебна тайна. Необходимостта от прилагането,

конкретният им вид и обем се определят след извършване на предварително проучване, анализ и преценка за наличието и нивото на риск за всеки конкретен случай. Специалните мерки могат да включват: предоставяне, събиране, обработване и съхраняване на данни от и за конкретните физически и юридически лица, както и от и за лицата, които ги контролират пряко или косвено; изисквания, ограничения и проверки при влизане, излизане или престой на хора, багаж, имущество, товари и превозни средства; разрешителен или ограничителен режим при допускане на лица или предоставяне, ползване и съхраняване на класифицирана информация, представляваща служебна тайна.

2. "Военни превозни средства" са превозните средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, както и чуждестранни военни транспортни средства.

§ 2. Необходимостта от прилагането на специални мерки за сигурност, техният вид и обем и даване на становища за изпълнението им при обществени поръчки, възлагани от служба "Военна полиция", се определя от служителя по сигурността на информацията на служба "Военна полиция".

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. За неуредените с този закон въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

§ 4. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г. и бр. 23 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 3, т. 3 думите "от директора на служба "Военна полиция" по този закон" се заменят с "по този закон, Закона за военната полиция".

2. Член 100 се изменя така:

"Чл. 100. (1) Служба "Военна информация" е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(2) Ръководителят на службата по ал. 1 се назначава от министъра на отбраната или по негово предложение по ред, определен с този закон и с правилника за прилагането му.

(3) Ръководителят на службата по ал. 1 е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната утвърждава етичен кодекс на служителите в службата по ал. 1.

(5) Организацията и дейността на службата по ал. 1, специфичните условия и ред за назначаване на личния състав и за изпълнение и прекратяване на службата в нея се определят с правилник, приет от Министерския съвет."

3. Членове 102, 103 и 104 се отменят.

4. Член 166 се изменя така:

"Чл. 166. (1) Ръководителят на служба "Военна информация" прекратява или предлага на министъра на отбраната прекратяване на договора за военна служба и освобождаване от военна служба без предизвестие при:

1. неефективно изпълнение на заеманата длъжност под или на прикритие;

2. поведение, несъответстващо на нормите и изискванията на етичния кодекс на служителите от службата.

(2) Редът за прекратяване на правоотношението по ал. 1 се определя с правилника по чл. 100, ал. 5."

5. В чл. 290, ал. 3 думата "службите" се заменя със "службата", а думите "на съответната служба"

се заличават.

6. В чл. 327, ал. 6 думите "или представител на служба "Военна полиция" се заличават и се създава изречение второ: "Представители на служба "Военна полиция" се включват в комисиите по предложение на директора на службата."

7. В чл. 329 ал. 8 се отменя.

8. Членове 332 и 333 се отменят.

§ 5. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр. 11, 31, 41, 46, 57, 64 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43, 69, 94 и 98 от 2008 г., бр. 27, 42, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г. и бр. 9 и 23 от 2011 г.) в чл. 91в, т. 2 след думата "отбраната" се поставя запетая и се добавя "структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия".

§ 6. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г. и бр. 10, 19 и 39 от 2011 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 91, ал. 3 думите "обозначените автомобили на" се заличават.

2. В чл. 169 ал. 1 се изменя така:

"(1) Спазването на правилата за движение по пътищата от водачите на превозни средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия и пътниците в тях, организираните групи от военнослужещи, както и техническото състояние на военните превозни средства се контролират и от служба "Военна полиция" към министъра на отбраната."

§ 7. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г. и бр. 23 от 2011 г.) в § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби и в приложение № 1 към чл. 25, раздел II, т. 4 думите "на Министерството на отбраната" се заменят с "към министъра на отбраната".

§ 8. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 85 от 1998 г.; изм., бр. 1 и 102 от 2001 г., бр. 31 от 2003 г., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 54, 59, 82 и 108 от 2006 г., бр. 52, 92 и 109 от 2007 г., бр. 16, 36, 67 и 69 от 2008 г., бр. 22, 23 и 93 от 2009 г., бр. 88 и 101 от 2010 г. и бр. 16 от 2011 г.) в § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби думите "на Министерството на отбраната" се заменят с "към министъра на отбраната".

§ 9. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41, 57 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 25, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 18, 54 и 97 от 2010 г. и бр. 23 и 32 от 2011 г.) в чл. 3, ал. 1, т. 16 думите "Министерството на отбраната" се заменят с "министъра на отбраната".

§ 10. (1) В срок до 9 месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет приема правилник за прилагането му.

(2) До приемането на правилника по ал. 1 се прилага Правилникът за структурата и организацията на дейността на служба "Военна полиция" (ДВ, бр. 59 от 2009 г.), доколкото не противоречи на този закон.

§ 11. Изпълнението на закона се възлага на министъра на отбраната и на директора на служба "Военна полиция".

§ 12. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 10 юни 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.